

#3

„Legyetek hát irgalmasok, amint Atyátok is irgalmas.”
(Lk 6,36)

Mindenkit Szeretni: Az egyetlen Cél

Lukács (evangélista) elbeszélése szerint Jézus, miután meghirdette tanítványainak a boldogságokat, arra a **GYÖKERES FORDULATRA HÍVJA ŐKET, HOGY TESTVÉRKÉNT SZERESSENEK MINDEN EMBERT, MÉG AKKOR IS, HA AZ ELLENSÉGÜKRŐL VAN SZÓ.**

Jézus jól tudja, és el is magyarázza: **HOGY AZÉRT VAGYUNK TESTVÉREK, MERT EGYETLEN ATYÁNK VAN, AKI MINDIG GYERMEKEI ELÉBE SIET.**

ISTEN OLYAN ATYA, AKI KAPCSOLATBA SZERETNE LÉPNI VELÜNK, FELELŐSSÉGRE HÍV, DE UGYANAKKOR SZERETETÉVEL KÍSÉR, GYÓGYÍT, TÁPLÁL MINKET, ANYAI EGYÜTTÉRZÉSSEL ÉS GYENGÉDSÉGGEL FORDUL FELÉNK.

Isten irgalmas, személyesen fordul oda minden emberi teremtményhez, bármilyen törekeny legyen is, sőt előnyben részesíti, aki az út szélére szorul, akit kizárnak vagy visszautasítanak.

Mi keresztények haladjunk határozottan az árral szemben és tegyünk tanúságot: kezdjük el újrászöni az elszakadt vagy széthullott kapcsolatokat...

HA ROSSZAT TETTÜNK VALAKINEK, KÉRJÜNK BÁTTRAN BOCSÁNATOT ÉS MENJÜNK TOVÁBB. EZ NAGYON ELISMERÉSRÉMÉLTÓ TETT.

AZ IRGALMAS SZERETET TELJESEN BE TUDJA TÖLTENI A SZÍVÜNKET, ÉS AZTÁN KIÁRAD A TÖBBIEKRE, A SZOMSZÉDOKRA UGYANÚGY, MIINT AZ IDEGENEKRE, VAGY A KÖRÜLÖTTÜNK ÉLŐ EMBEREKRE.

ÉS HA VALAKI TÉNYLEG MEGBÁNTOTT BENNÜNKET, PRÓBÁLJUNK MEGBOCSÁTANI NEKI, KÉSZÍTSÜNK NEKI ÚJRA HELYET A SZÍVÜNKBEN, LEHETŐVÉ TÉVE SZÁMÁRA, HOGY BEGYÓGYÍTSA A SEBET.

Tapasztalatok a Nagyvilágból

A FÜLÖP-SZIGETEKRŐL

„Még csak tizenegy éves voltam, amikor megölték apukámat, de nem szolgáltatnak igazságot, mert szegények voltunk.

Felnőve jogot tanultam, mert édesapám haláláért elégtételt szerettem volna kapni.

De Istennek azonban más volt a terve velem: egyik kollégám meghívott egy találkozóra olyan emberek közé, akik komolyan éltek az evangéliumot, amit én is elkezdtem.

Egy napon arra kértem Jézust, tanítson meg konkrétan is megélni az igjét:

»Szeressétek ellenségeiteket« mert úgy éreztem, hogy még fogva tart a gyűlölet azok iránt az emberek iránt, akik végeztek édesapámmal.

Másnap a munkahelyemen összetalálkoztam a banda vezérével. **Mosolyogva köszöntem neki, és megkérdeztem tőle, hogy van a családja.** Ez zavarba ejtette, de engem még inkább, amiatt, amit tettem.

Oldódni kezdett bennem a gyűlölet, és lassan átalakult szeretetté. De ez még csak az első lépés volt:

A szeretet találékony! Arra gondoltam, hogy a banda minden tagjának meg kell bocsátanunk. Bátyámmal elmentünk meglátogatni őket, hogy helyreállítsuk a kapcsolatot velük, és tanúságot tegyünk Isten szeretetéről irántuk!

Egyikük bocsánatot kért tőlünk azért, amit tett, és kérte, hogy imádkozzunk érte és a családjáért.”

A Teens4Unity központ
Gondozásában
www.teens4unity.hu

www.fokolare.hu